

τους. 'Η ίδια κοινωνία που λυώνει στα δάκρια για τ' αποτελέσματα μιας τυχαίας μονομαχίας...

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ βδομάδα βγήκε στα φάρα και η αξιοσημείωτη κατάσταση της 'Ηλεκτρικής 'Εταιρίας. Και όμως η 'Εταιρία αυτή έχει μέγαρο, αυτοκίνητα και πλουσιώτατο μισθολόγιο πλουσιώτατου προσωπικού. 'Από πούθεν βγαίνουν όλα αυτά; 'Από κέρδη ή από ζημιές; 'Η τελευταία εξέλεγε απόδειξε πως όλα αυτά τα πλούτη είναι εξαργύρωση του μετοχικού κεφαλαίου.

'Αν ψάξει κανείς θα βρει στις περισσότερες ανώνυμες εταιρίες μας και Τράπεζες τις ίδιες πληγές. Και τούτο γιατί η Πολιτεία δεν έχει ανοίξει τα μάτια της στις τέτοιες επιχειρήσεις που μαζεύουν με διάφορα φανταχτερά μέσα τα χρήματα του κοσμάκη. 'Η Πολιτεία και η Δικαιοσύνη μας όλη την προσοχή τους την έχουν ρίξει στις μικροπαράβασες τω ραγιάδων, σε καμιά εξύβριση και σε καμιά λαποδυταριά. Τά χοντρά εγκλήματα που γίνονται πίσω από τις πλούσιες σφύρες των ανωνύμων εταιριών δεν τα παίρνει χαμπάρι. Μά τάχα την Πολιτεία σ' έμεις δεν την αποτελούν οι περισσότεροι απ' αυτούς που είναι χωμένοι στις τέτοιες εταιρίες;

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ της περασμένης Κεριακής εΐταν η πρώτη εργατική συνάθροιση για την 'Αθήνα. 'Εδειξε πως ο κόσμος της δουλειάς μπορεί να κάνει πολλά πράγματα άμα ένωθῆ και δουλέψη συντηρητικά. 'Η ίππεργία που ξέσπασε στην Πειραιά εδώ και είκοσι μέρες των μηχανικών και των θερμαστών του εμπορικού ναυτικού και που κρατάει ακόμα, είναι μια απάντηση σε όσους νομίζουν και διακηρύχουν πως εργατικό ζήτημα δεν υπάρχει στην 'Ελλάδα.

'Εκείνο όμως που θέλουμε να τονίσουμε μεις, είναι η χάρη που πρέπει να χρωστούνε οι εργάτες στον κ. Π. 'Αραβαντινό, που τους μίλησε στη συλλαλητήριό αυτό σε δημοτική γλώσσα κ' έτσι τους έκαμε να νοιώσουν σ' άλληθινά και μετά λόγια του, αντίθετα προς όσους ίσκαμε σήμερα κατεβήκανε σ' εργάτη και του μίλησαν με τη γριά καθαρεύουσα.

'Ο κ. 'Αραβαντινός είναι φωτισμένος επιστήμονας, και για τούτο πρώτα απ' όλα καταλαβε το σημαντικό το ζήτημα. Σήμερα αποδείχτηκε πως μονάχα ένας άμαθης ή το λιγώτερο ήμισυάμαθης που λένε, μπορεί να θμαζή την καθαρεύουσα.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (με εικόνες του κ. Ν. Δέτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (με εικόνες της Κας Σοφίας Λασκαρίδη).

Τυπωθήκε στη Λόντρα, σε διαλεχτό χαρτί και είναι καλλιτεχνικά δεμένο.

Πουλιέται στο βιβλιοπωλείο της 'Εστίας δρ. 3,50.

'Αλλά προφέροντας τούτα τα λόγια έσυλλογίστηκέ πως ή άλλη θάταν κάπου σιμά, γιατί υπόψιαζε πως τους έπαραμόνευε από ζήλια. Δε θάταν καλήτερα αν έφρουε αμέσως; Και πάλι, θάταν όμως καλό, κι' αν αυτή τους έβλεπε άντάμα γιατί έτσι θα έτέλεινε μια φορά για πάντα με δαύτην. Και βέβαιο πάλι δεν ήταν πως ή άλλη θα τους έβλεπε γιατί λοιπόν να φύγει; Και είπε δυνατά.

«Κι' αν μας ίδουν τι πειράζει;»

'Η Μαρία έξανασήκωσε τες πλάτες και τον έκοίταζε κατάματα.

Μά εκείνη ή ματιά της έκαμε το αίμα του Γιώργη να βράσει και ν' άναψει. Χωρίς να τὸ θέλει την άδραξε στην άγκυλιά του και την έφίλησε πρώτα σιγά στο μέτωπο, δυνατώτερα έπειτα στα μάγουλα, και τέλος φλογερά στο λαιμό και στα χείλη σφιγγοντας της το κεφάλι άπάνω στο πλατύ του στήθος. Κι' άνάμεσα στα πολλά φιλά της έλεγε:

«Σ' αγαπάω, θάσαι δική μου, φίλιε με και σό!»

Και συνεπαρμένη τώρα κ' εκείνη από το τρυφερό

ΦΥΛΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ*

Ε'

Η ΞΑΝΘΟΜΑΛΛΟΥ ΗΙ Ο ΜΑΥΡΙΑΕΡΟΣ

Περπατούμε ξαριόκαρδοι και συλλογισμένοι μέσα στο μεγάλο τὸ δρόμο που πηγαινόρχουνται χιλιάδες και χιλιάδες. 'Ο δρόμος είναι γεμάτος, κι ως τόσο θαρρείς πως βρίσκεσαι σε ρημιά.

Κοίταξέ την αυτή την ξανθομαλλού με τὸ φανταχτερό τὸ καπέλλο. Σταματά τ' άμαξάκι της κοντά στην καρτόσα του μαυριδερού αὐτουνού τσελεμπή, που τὴ βλέπει και πάει να τὰ χάσει. Κοντά κοντά τὰ δυὸ τάρμαξα, κι αὐτὸς άκκουμπάει στή θυρίδα και γλυκομιλά, και γλυκομιλά μόνο που δε σκύβει να τὴ φιλήσει. Γαλλικά θαρρώ της μιλάει. Ποιὸς ξέρει τί δουλειές σκαρώνουνε μεταξύ τους, τί καρυδιάς καρύδια είναι κ' οι δυὸ τους!

'Ελα μια στιγμή να τους καλοδοῦμε. Τους γνωρίζω και τους δυὸ τώρα. Χίλιες φορές τους είδα. 'Εγὼ γέρασα κι αὐτοὶ λουλουδιζούν άκόμα. Ποτέσ αὐτοὶ δε γερνούν. Τὸ ίδιο σαν τὰ βοτάνια κόβεις ένα βλαστάρη, τὸ χώνεις στή γῆς, ξαναβλασταίνει, κ' έτσι ζῆ πάντα.

Τὴν ξανθομαλλού σου τὴ φιλενάδα, τσελεμπή μου εὐὸ με τὸ φέσι, σοὸ τὴ χαρίζω. Δέκα πατριδες έχει άλλαγμένες, κ' εἶν' έτοιμη τώρα να πάρη και τὴ δική σου πατριδα, αν έχης τέτοιο πράμα κ' εὐὸ. Μπορεί και να τουρκέψη για σένα. 'Η άγάπη της είναι ποτάμι που δε στερεύει, παρὰ σὰ στερέψη ή τσέπη σου. Τὸ χαμογέλιο της είναι λουλούδι που χρειάζεται μαλαματένια βροχή για ν' άνθισῆ. Σὰ να μου κάνης τὸ διπλωμάτη, μά θαρρώ πως ζήτηες τὸ δάσκαλό σου. Πές μου όμως, τώρα που έφυγε ή κοπέλλα σου και τὴ βλέπεις από μακριά κι άκόμα χαμογελάς, πές μου για τὸ χατίρι του φίλου μου απ' εδὼ που ήρθε μαζί μου να δῆ τὴν Πέλλη, — πως τὰ περνάς; Τὸ πιστεύεις τάχατες άκόμα πως σώνει να φυλάγης τόνοςμα της Φαναριώτικης φαμελιάς σου και δεν πειράζει να τὸ κολνῶς και μια μπέηρη ού-

(*) 'Η άρχή στον αριθμό 355.

τὸ πάθος της άγάπης, και κατακκόκκινη, τὸν έφιλούσε με πόθο μεγάλο, και του έπαρέδινε στα χείδια ὅλο τὸ κορμί της. Κ' ήταν τὸση ή γλύκα της ώρας εκείνης που έλησμονούσαν και οι δυὸ τους τὸν κόσμο ὅλο και τὸν καιρὸ που έπερνούσε, και δεν έσκεφτόνταν παρὰ τὴν άγάπην τους.

Μά δεν άπέρασε πολύ. 'Ενας τριβκαμός σιμά τους, στα χέρτα, τους εξάφνισε και τους έτρόμαξε. 'Ο Γιώργης έστκόθηκε με μίας ὀρθός, κ' ή Μαρία άχνη και σκιασμένη έρριξε τὴ μπόλια της μπροστά σὰ νάθελα να τὴ διαρθώσει, κ' έκρυψε τὸ πρόσωπό της.

'Ηταν μια γυναίκα ως είκοσιοχτὼ χρονῶν, μεγάλη, ωραία, παχειά λίγο, με στήθη πολλά, κ' ήταν ξιπόλητη και ξεμανίκωτη. Τὸ πρόσωπό της ήταν άχνό και συγκερασμένο. 'Εστάθηκε μπροστά της, ὄχι τέλεια σιμά και έβλῆθηκε σαρκαστική να γελάει δυνατά ὅσο έδυνόταν.

'Ακούοντας ή Μαρία έφοδῆθηκε τώρα περισσότερο γιατι υπόψιασε πως με τὰ γέλοια της θάρχονταν κι' άλλοι άνθρώποι, που ίσως με κεινους τάχε προμιλήσει ή κακή γυναίκα, έξεκούλωσε τὸ κεφάλι της και είπε του Γιώργη με φωνή τρεμάμενη χωρίς να σηκώσει τὸ βλέμμα.

«Τώρα μας είδαν φανερά, πάρε με στο σπίτι σου.»

«'Εχέ ύπομονή» της είπε «ας ίδουμε πρώτα τί θέλει!» Και τὸ πρόσωπό του έσυγνέφιασε.»

'Εκείνη έγελούσε πάντα κι άρχίζε μέσα στα γέλοια της να τους βρίζει θυμωμένη:

«Τὰ μπαίγνια! τὰ σούρτελλα! τὰ χαμένα! ξακρίζονται στους ίσκιους για να φιλιούνται!»

('Ακολουθεῖ)

ρίτσα από πίσω; Πές μου τί λογής καταφέρνεις εὐὸ να κρατῶς δυὸ ενάντια πράματα μέσα στην άλαφρή σου καρδούλα; Πές μας, να χαρῆς τὰ μαῦρα σου μάτια, ίπίτε είσαι Ρωμῆς και πότε Τούρκος; Σὰ σε στέλνουνε στην Εδρώπη και κορδώνεσαι μέσα σε ξένα παλάτια, κ' οι ξένοι σε καλοκοιτάζουνε να δοῦν τί λογής ὄψη τὴν έχουν οι Τούρκοι, σαν τί φείδι να σε τρώη από μέσα; 'Η να τὸ χαίρεσαι τάχα; Να με συμπαθήσης, που θάρρεψα πως μπορεί να τὸ μισοντρέπεις. 'Εσεις τόχτες καμάρι, κι ὄχι ταπεινώση. Τὴν ταπεινώση τὴν έχουν εκείνοι που τὸ νοιώθουν πως είναι σκλαδούλα. 'Εσεις αὐτὸ τὸ ψεγάδι τόχτες στολίζι στο μέτωπό σας.

Καημένο μου ανθρωπάκι, τρέχα στην κοῦκλα σου, τὴ ξανθομαλλού τὴν τραγουδίστρα. Πήγαινε να της μιλήσης φραντσέζικα. Σήμερα τὴν έχεις κι αὐριο δεν τὴν έχεις. Τρέχα κατόπι της. Ὁά τὴν εὔρης εκεί που σοὸ είπε. Στο πρώτο τὸ πάτωμα. Περνάει κ' εκείνη, για κατιτίς. Ὁά ταιριάζε. Κ' ή άφεντειά της κ' ή έξοχότη σου έχετε χαμένο τὸν μπουσουλά σας. 'Εκείνη έχασε μια γυναικῆσια τιμή, εὐὸ μια άντροκία. 'Εκείνη δίνει τὴν άγάπη της σ' έναν ξένον, εὐὸ τὴν ψυχῆ σου σ' ένα Καμίτη. «Τέντζερε γιουβαρλαντή, καπακάνά μπουλουμός». Τρέχα, τρέχα στην άγκυλιά της!

('Ακολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΓΙΑ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΕΧΝΙΤΡΕΣ

Τὴ στιγμή που δεξιά κι άριστερά φωτιά γύρω σ' 'Ὁδεῖο μας, θαρρώ στή θέση του είναι να μιλήσουμε για δυὸ από τὰ καλύτερα και ζωντανότερα επιχειρήματα ὅ π ἔ ρ του 'Ὁδεῖου μας: Για τὴν κυρία 'Αβρα Θεοδοροπούλο ή (ὄς της κάνουμε πια τὸ χατίρι) κατά που λέει τὸ Δελτίο του 'Ὁδεῖου για τὴν κυρία Αῦρα Θεοδοροπούλου και για τὴ δεσποινίδα Σμαράγδα Γεννάδη.

Βρίσκω πως ή σημασία τους για τὴν 'Ελληνική τέχνη δεν τοιόστηκε άκόμη άκριτά και τὴ σημασία τους άφτῆ δε θὰ τὴ βροῦμε τόσο στην απόλυτή τους μουσική σημασία, ὅσο στο γεγονόςὸ πως διὸ τέτοιες τεχνίτρες μορφωθήκανε αποκλειστικά μέσα στην ατμόσφαιρα της 'Αθήνας και του 'Ὁδεῖου 'Αθηῶν.

'Εγὼ τουλάχιστο τὸ βρίσκω πολὺ πὸ τιμητικό για τὸ σημερινὸ μας 'Ὁδεῖο που έβγαλε μια Θεοδοροπούλο, μια Γεννάδη ή ένα Χωροφά, παρὰ για τὸ παλιὸ αν έβγαλε λ. χ. ένα Σαμάρα, ένα Γκούζα ή έναν 'Αποστόλου. Γιατί, δε θὰ μοῦ τὸ άρηθηῆ έλλπιζω κανείς, με τὴν 'Ελληνική τέχνη δεν έχει κανείς από τους κρείς τελευταίους περισσότερη οκείση απ' διι έχει ὁ Α ή ὁ Β Γάλλος, 'Ιταλὸς ή Γερμανὸς συνθέτης, φλαουτίστας ή τραγουδιστής.

**

'Η Θεοδοροπούλο και πρῶτ' απ' ὅλα τὸ μουσικοκριτικό της μυαλό κρέμα τὸν δε μῆς δίνεται να χωρούμαστε τις κραιπές της, σπάνιες και πολύτιμες για τὴ Ρωμοσύνη, λίγο πὸ συχνά.

'Επειτα ή μουσική της — τὸ πιάνο της — ὅποιος τὴν άκουσε να παίξη τὴ Μπαλάντα του Γκριγ που μονάχη της ὀ η μ ι ο ὄ γ η σ ε μπορεί να νοιώση τί θὰ πῆ ἀληθινὴ καλλιτεχνική ψυχή κι ανεξάρτητη εχτέλεση. Και δεν ξέρω τίποτις, ἢ μια μέρα δε μῆς χαρίση και τὴν καθάρια ἔθνηκή εχτέλεση.

Γιατι κι άφτὸ ίσως είναι τὸ σπουδαιότερο για μῆς και τὸ τιμητικότερο για δάφτη: ή Θεοδοροπούλο είναι σωστή κι ἀληθινὴ 'Ελληνική ὀ δ α τ ε χ ν ἱ τ ρ α' λαχάρα της κάθε τὸ 'Ελληνικὸ ὀ πόθος της ή 'Ελληνική μουσική, τὸ δημοτικὸ τραγούδι.

Και ποτές δε θα ξεχάση κάποιος "Ελληνας συν-
θέτης την καλοσύνη και τη λαχτάρα που έδειξε για
το μικρό του έργο άμέσως από το πρώτο του πα-
ρουσίασμα σε Ρωμοσύνη.

**

Πολλά πνευ και της κερως άς ποιμε και της κόρης
Κόρη λιγνή, κόρη ψηλή, κόρη καμαροφρύδα
Με τη γλυκειά σου τη λαλιά που μάγεψες τον κόσμο.

Κι ά θυμήθηκα τα κάλαντα, πώς να μην τα
θυμηθώ ; Πώς να μη λήσω για τη δεσποινίδα Γεν-
νάδη δίχως να μου έρθη στο νου κάτι Ρωμαίτικο !
'Ακόμα θυμάμαι ένα Κυπριώτικο ντέρτικο δημοτικό
τραγούδι που τραγούδησε πρόπερι το καλοκαίρι σε
μια βραδιά του 'Ωδείου. Στο κοινό δεν ξέρω τί έν-
τύπωση έκανε' όμως έμένα μούφερε τα δάκρυα στα
μάτια.

Κι όσο κι αν ειδικότη της μπορεί να είναι οι
λαργγισμοί κ' η ταχυλαργγιά, έχω βρούκα πως
έχει τόσο λεπτό μουσικό αίτημα και το έστιχο του
χρωματισμού μέσα της, που να μην μπορούμε να ξε-
διακύνουμε ά δεν έχει και δέφτερη ειδικότη που σπου-
δαία κι από την πρώτη : τη λεπτή και πλούσια χρω-
ματισμένη απόδοση.

'Η φωνή της σπάνια, μα κ' η τέχνη της το ίδιο.

Κ' η καλλιτεχνική της ανεξαρτησία, κι από πολλή
σπουδαίο και τιμητικό για τ' 'Ωδείο, μεγάλη. Πόσα
Ρωμαίτικα τραγούδια δε δημοούργησε ! Κ' ένας κά-
ποιος "Ελληνας συνθέτης ποτές του δε θα ξεχάση
πώς στην αηδονία της φωνή και τη χρυσή της
τέχνη, μα και στην ηρωϊκά έπιμονή κ' έπιμονή
της, χρωσάει τα δυο τρίτα τουλάχιστο της κάποιας
έπιτυχίας του στο πρώτο του παρουσίασμα σε Ρω-
μοσύνη.

**

Ποιόν περιήφανο πρέπει να είναι τ' 'Ωδείο μας
τέτοιες καθηγήτρες σαν το τιμούνε και το στολίζουν !

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΗΣ

ΤΟΥΡΚΟΦΩΝΟΣ

Στη Φοιτητική Συντροφιά

Σου στέργουμε νέο ποιητή φερμάκι

Νά πιεις

Νά πικραθείς.

Στραγγισμένο άπ' τη χολή του Τουρκόφωνου

Στην υγιά μας πιέ το.

Νά τ' άκούσει η Καραμανία, η Φρυγία

Νά τ' άκούσει η Βιθυνία

'Η χώρα η Κατακαμένη, ο Έρμος,

'Ο Έδρημέδοντας, ο Μαϊαντρος, ο Κέντρος

'Η Ηιοιδια, η Πομφυλία,

Νά ραγιστούν, να χολοσιάζουν.

Ευπνάτε !

'Ο Πάγος κατά την 'Ακρόπολή Σου

'Αλλη μια να μυροβολήσει,

Νέε Μάρτυρα.

— Ποιός είσαι Σύ, λεβέντη, σοφά Σωκρατικέ ;

Που μās τρανιάζεις

Μās άγουροξυπνάς

Και μās διαβάζεις ;

Που πολεμάς, γκερμενάς, που άρχινάς

Και θεμελιώνεις, χιτζεις και στοιβάζεις ;

Ποιός είσαι Σύ, νέε Πνευματικέ ;

— Του Γλωσσονόκου σου έχω 'μαι ο αντίπαλος

Και βγαίνω σιήθος, άρρησα, αντίκρυ του.

'Αντάλεια

ΜΑΚΡΗΝΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΑΗ

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμμάτια αξίας . . . 400,000 παρέχοντα
κέρδη εις 2,290 γραμμάτια αξίας δραχ. 200,000. Διά την κλήρωσιν της 28 Φεβρουαρίου 1910 εξέδ-
θησαν υπ' αυξοντα αριθμ. 1-25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχην εις άκέραιον τό-
κον τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΗΝ και υπ' αυξοντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ και παρέχοντα συμμετοχην εις το τέταρτον του κέρδου.

Κέρδη εκάστης κληρώσεως

1	εξ	80,000	80,000
1	εξ	20,000	20,000
2	από	2,800	8,000
2	από	1,000	8,000
18	από	400	8,000
28	από	200	8,000
1980	από	40	87,000
2000			200,000

'Η πρώτη κλήρωσις γενήσεται τη 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1919, ή δευτέρα τη 25 'Απρι-
λίου (3 Μαΐου) 1910, ή τρίτη τη 27 'Ιουνίου (10 'Ιουλίου) 1910, ή τετάρτη τη 31 'Ιουλίου 1910 και
ή πέμπτη τη 31 'Αυγούστου 1910 (31 'Ιανουαρίου 1911).

Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτητην γραμματίων άπειθυντέον εις το ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, 'Υπουργειον Οικονομικών, εις 'Αθήνας.

'Ο διευθύνων τμηματόχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΧΙ Κ ΕΤΣΙ

Φίλε Νουμά,

Διάβασα στο προτελευταίο φύλλο σου το γράμμα
του κ. Φωτιάδη στη «Φοιτητική συντροφιά» και
το καταχάρηκα. Μια φράση του όμως δεν μπόρεσα
να τη νιώσω : «'Ο άγωνας μας θάβουνε άν νέες
καρδιές δεν έρχουνταν μαζί μας».

Φυσικά, χρέος μας να δίνουμε κουράγιο στους
νέους. 'Οχι όμως και να το παρακάνουμε. 'Οχι όμως
και τη δική μας την άπογοήτεψη να τη γενι-
κεύουμε και να δίνουμε, δίχως λόγο, όπλα σπυρι-
τικά στους αντίπαλους. Για ναφίτω όλα ταλλα
καταμέρος, μόνο ατά γράμματα στον κ. Πάλλη, η
που δημοσιεύτηκανε τις προάλλες στο «Νουμά»,
άποδείχουνε θεοφάνερα όχι πως θάβουνε ο άγωνας
μας, αλλά το εναντίο, πως πυργώνεται σε βουνό
πανόψηλο.

'Ηθελα να πω κι άλλκ, μα δεν πειράζει, δε
μένουν.

Δικός σου
Ν. ΠΑΤΡΙΝΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

'Ο κ. Μ. Καλομοίρης μās γράφει πως σε λίγο θα
μās στείλει τη μελέτη του «Για το μουσικόδραμα, όχι
για την όπερα» κι αυτή από τη σειρά του «'Η Τέχνη μου
κ' οι πόθοι μου».

— Βγήκε το τρίτο φυλλάδιο του «Δελτίου των Γραμ-
ματοσήμων» που το διευτύνουν οι κ. κ. Ν. Νικολαΐδης και
Γ. Μαρτίν. Τα γραφεία του είναι όδης Ξενοκράτη 23, 'Α-
θήνα, και ή συντροφιά του όρ. 2 τη χρονιά. Το συσταίνου-
με σ' όλους που καταγίνονται με τα γραμματόσημα.

— Και τούτο το φύλλο, καθώς και της άλλης Κροα-
κής, θα τυπωθούνε σε κατώτερο χαρτί. Οι κ. κ. Πάλλη
και Κοτζιάς μās δηλώσανε πως άστέρ' από 15 μέρες θάν τους
έρθει από την Εύρώπη το χαρτί των 18 κοιλών, που τυ-
πώνεται ο «Νουμάς».

— 'Οχι 388 ο αριθμός του παρασμένου φύλλου, μα
387, πούνα και ο σωστός, παρακαλούμε να διορθώθη.

— Πιασμένα σε βιαστικά δουλιά του τυπογραφείου τα
καινούρια ψηφιά, θα λευτερωθούνε σε λίγες μέρες και θα
ξαναρχίσει ο «Νουμάς» να τυπώνεται με καινούρια ψηφιά.
'Ο ίδιος λόγος μās άναγκάζει να σταματήσουμε για λίγο
πάλι τις «Φυλλάδες του Γεροδήμου».

— 'Ο Μήτσης Καλαμάς μās έστειλε μεγάλο 'Ηπειρώ-
τικο δέγμα, τον «'Αγιογράφ», που άν το τυπώσουμε

μα τελιώσει το δέγμα του κ. Θεοτόκη.

— Στην 'Αντάλεια της 'Ανατολής έγινε άλλο 'Αδερ-
φάτο για το έπίγραμμα της 'Εθνικής μας γλώσσας. Το έδρ-
σανε οι κ. κ. Ε. Φιλαλήτης, διευθυντής του 'Ελλ. Σκο-
λείου, Κ. Κεγιάγλου, Στέλιος Βασιλάς και Γρηγόρης
Πιπερίδης. Για το 'Αδερφάτο αυτό θα γράψουμε άργότερα
ό,τι πρέπει. Για την ώρα σφίγγουμε το χέρι εκείνων που
τόσο παληκάρια καταβαίνουνε στο μεγάλο τον άγώνα.

— 'Η άρχή της έπιφυλλίδας στον αριθ. 284 πρέπει
να διαβαστεί έτσι :

«Και για να προχωρήσω παρακάτω, άν είνε ποίηση
λ. χ. τούτο που άνοίγει το θάνατο των θεών : (ήκολου-
θεί ή παράθεση : έστησα κτλ.), είνε ποίηση ή φιλοσοφία
τα παρακάτω ; κτλ.»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ Νικ. επί Κήρυ. Θά δημοσιευτεί.—κ. Πετ. Ιλοτ.
Κίρκουα. Λάβαμε τη συντροφιά και σ' ευχαριστούμε. Θά
δημοσιευτεί.—κ. 'Αρ. 'Αγ. στη Σύρα. Νά, ή γνώμη
μας 'Εχουν κάτι μετά, μα θέλουν περισσότερο δουλέμα. Δο-
κίμασε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εντοκοι καταθέσεις

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των εις τρα-
πεζικά γραμμάτια νέων έντοκων καταθέσεων εν όψει ή
έπι προθεσμια. δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909
ή 'Εθνική Τράπεζα της 'Ελλάδος δέχεται παρά τε τή
Κεντρική Καταστήματι και τοίς 'Υποκαταστήμασιν
αυτής καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια άποδοτέας
εν όψει ή εν όρισμένη προθεσμία επί τόκω.

1 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās εν όψει άποδοτέα
καταθέσεις μέχρι ποσού όρ. 10.000, πέραν δε του ποσού
τούτου του τόκου όριζομένου εις 1 τοίς 0)0 κατ' έτος μέχρι
50,000 δραχμών πέραν δε του ποσού τούτου εις 1)2 τοίς
0)0. Αι καταθέσεις αυται γίνονται δεκται και εις άνοικτον
λογαριασμόν παραδομένου τή καταθέτη βιβλιαρίου λογα-
ριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις άποδοτέας
μετά 88 μήνας τουλάχιστον.

2 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās έπο-
δοτέας μετά εν έτος τουλάχιστον.

3 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας
μετά δύο έτη τουλάχιστον.

3 1 2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδο-
τέας μετά τέσσερα έτη τουλάχιστον.

4 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις της άποδοτέας
μετά πέντε έτη τουλάχιστον ως και διά τās πέρα των
πέντε έτων ή τās διαρκείς.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται έτι έντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ή το-
εις φράγκα και λίρας 'Αγγλίας, άποδοτέα εν όρισμένη προ-
θεσμία ή διαρκείς επί τόκω.

1 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχ.

2 0)0 " " " " " " " " 1 έτους "

2 1)2 " " " " " " " " 2 έτων "

3 0)0 " " " " " " " " 4 " "

4 0)0 " " " " " " " " 5 " "

Αι όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ'
έκλογην του καταθέτου όνομαστικαί ή άνόνομοι.
Το κεφάλαιον και οι τόκοι όμολογιών πληρώνονται
παρά τή Κεντρική Καταστήματι και τη αίτήσει του κατα-
θέτου εν τοίς 'Υποκαταστήμασι Τραπεζικής εις το αυτό νό-
μισμα